

adománylevelet átírja.¹ Itt t. i. Bart, Kökényes, Solt-réve, Sas-ér, Atka stb. társaságában fordul elő a hely, egyszer Kochwthaza, máskor Kuhu-haza alakban, Bart és Kökényes közt említve.² E birtokok, melyek akkor Csongrád megyéhez számítottak, a Solti nemzetség sajátjai valának, mint a melyekbe a király a káptalan által őket az időben újra beigtatja. Emlékét a körtvélyesi réten a Tére egyik öblözetében, a Kis-homokhoz csekély távolságra eső Kotac-z-dülő tartotta fen, melyről e munka földrajzi részében volt szó.

Kutas, 1. Peres-Kutas és Tót-Kutas.

Leng falu.

Lingu	1138	Leng	1356	Lengh	1636
Leguen	1256	Löng	1563	Lengi ut	1896

Azon helyek közé tartozik, melyeket II. Béla király a dömösi apátságnak ajándékozott. 1138 Az oklevél ugyanis a falut két ízben említi. Először, midőn Győ, Tápé és Sakan után elsorolja, hogy mely szolgák (földes jobbágyok) adatnak

nálunk ma is honos kotecz (kotec az ó és új szlávban = kunyhó) szót sem, mert ennek a helynévben levő háza mond ellen.

¹ Fejérenél X., III. 86—90. és X. IV. 698. (hol a név Kochwthaza-nak iratik). A név helyesebb változatát Borovszky (II. 309) adja a nemz. múzeumi levéltár példánya szerint.

² A név 1636-ban még egyszer jó elő, még pedig Kopeczháza alakban.

együtt a faluval;¹ később pedig Győ és Ecsér közt említve, midőn azt határozza meg, hogy a falu mivel adózzék szerzetes földesurainak: nevezetesen, hogy „azokkal együtt, kik ide tartoznak, köteles évenként husz köből gabonával adózni“.² A tatár-járással elpusztította a falut, úgy hogy mikor azt Nána comes 1266-ban a nyul-szigeti | 1266 apáczáknak elhagyja, már csak mint földet említi.³ Idővel azonban a hely újra megépült s ismét a barátok tulajdonába került vissza, minek bizonyossága az, hogy Szeri Pósa Miklós, ki | 1356 itt a Tisza mindkét partján, mint ezt Kutasnál látni fogjuk, sok falut bírt, Leng birtok után Márton demesi prépostnak megfizeti az évi köteles adót, t. i.: a négy frtot.⁴

Győ és Ecsér közt feküdt, tehát valószínűen Korhány vidékén, mert 1356-ban Csongrád megyéhez számították.

A falu személytől vette nevét, a mint azt az 1138-diki oklevélből láthatjuk, melyben ily nevű emberről is olvashatunk.⁵

¹ Ezek nevei így vannak írva: „Nulos, Euzen, Cepudi, Háladon, Puci, Zadar, Kinis, Ibrum, Mortin, Babisa, Dubur, Silte, Bedus, Samudi, Zatadi, Ekecs, Cibe, Demus, Dumku, Budi, Beleg, Besenudi, Simon, Apa, Daudi, Budi, Cubos, Guden, Jakob, Janus, Hesedi, Mihudi, Gedi, Benus, Dimisa, Cepis, Quadan, Tuma, Sid . . . di, Kusti, Pucudi, vthoris, alter Dimus, Simun, Martin. Kobu cum filijs suis, Gertu, Misku, Sene, Suda, Embel, Turcu, Simon, hij omnes cum terra sua dati sunt“.

² Knauz, Monum. Strig. I. 88 - 97.

³ Fejér, Cod. dipl. IV., III. 315 - 347.

⁴ Anjouk. okmt. VI. 460.

⁵ Lengen személynév fordul elő 1211-ben is (Borovszkynál II. 400)